

Indkomstskatten og hvor der altsaa vilde opstaa et tomt Rum, hvor den paaagældende Formue eller Virksomhed ikke kom til at gøde nogen Stat. Tænker man sig, for at nævne et Eksempel, at en Ejendom i November Maaned gaar over fra en Ejer til en anden, vil den Ejer, der slipper Ejendommen, ikke komme til at gøde Indkomstskat af de to sidste Maaneders Husleje. Her er altsaa et Forhold, hvor man kunde medtage den statteydede, der er kommen i Besiddelse af Ejendommen, og der bliver da efter et Støn at fastslaa, hvor meget der skal lægges til for den ny Ejers Vedkommende. Saa-danne Forhold kunne jo, selv om de ere sjældne, opstaa og betinge ret store Overgange af Indkomst fra den ene til den anden. Bestemmelsen er, som jeg sagde, sat ind i Forslaget, for at der ikke skal være noget Hul her i Systemet, men for at der ogsaa her kan opkræves en passende Stat. Det ærede Medlem ankede ogsaa over, at det vilde være vanskeligt at sætte Forlags- og Forfatterrettigheder til nogen passende Værdi. Ja, det kan gerne være, at det er vanskeligt; men der er saa mange Vanskeligheder ved den Slags Støn og Ansættelser, at jeg ikke kan se, at dette er en uovertommelig Vanskelighed. Det er jo heller ikke Meningen at finde til sin yderste Grænse ethvert Forhold, der falder ind under Loven, og heller ikke Meningen at trække den sidste Dre ud ved hver Indkomstanstættelse. Man maa i mange Forhold gaa frem med varsom Haand, arbejde efter fornuftige Almengrundsætninger, og afgive et Støn, der forhaabentlig maa blive et retfærdigt Støn. Naar der oftere har været Tale om at unddrage Livrenter for Bestatning, er der jo fra forskellige Sider med Rette gjort gældende, at saa sandt Livrente kan siges at være en Kapitalopsparing, kan man med samme Ret sige, at den i visse Tilfælde repræsenterer en Rentenydelse, og derfor er dette Skatteobjekt ikke udeladt. Det kan dog nok modificeres, hvis man i Udvalget finder det rigtigt, navnlig kan der stelles mellem de forskellige Tilfælde, der kunne komme til at foreligge. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har ogsaa, hvad jeg først har lagt Mærke til ved at gennemlæse hans første Foredrag, anket over, at man bestikter Skattekommissærerne med en saa-

dan Tvang, at der ikke vilde kunne finde nogen Unddragelse Sted fra denne Bestikelse. Jeg ser paa Sagen saaledes, at der ikke vil være nogen Vanskelighed ved at finde tilstrækkelige Emner, der ville paatage sig dette Hverv; men hvis det ved fortsat Undersøgelse og Behandling her i Rigsdagen skulde vise sig, at man hellere vilde udslutte denne Tvangsbestemmelse, tror jeg heller ikke, at det vil volde Betænkelighed. Der er selvfølgelig fremkommet en Masse Udtalelser under disse mange Dages Debat, som jeg beklager ikke allerede at kunne besvare. Jeg tror, det er langt rigtigere snart at komme til en Udvalgsundersøgelse end her at fremdrage hvert enkelt Punkt i Lovforslaget og forsøge en Enighed, som det dog maaste ikke vilde være muligt at tilvejebringe allerede paa dette Stadium. Jeg skal i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) udtalte om Edsafleggelsen, gøre opmærksom paa, at den Ed, der her er Tale om, ikke efter Lovkoncipisternes Mening skulde være et almindeligt eller — om jeg saa maa sige — misbrugt Middel til at fremtvinge Sandheden. Den skulde snarere kun anvendes som et Nødmiddel. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem; men helt at ubelade Anvendelsen af Ed finder jeg betænkeligt. Jeg skal dog endnu tilføje, at naar det samme ærede Medlem mente, at Eden skulde aflægges ved Domstolene, er dette efter Lovens Udtryk ikke Meningen. Meningen er, at Edsafleggelsen skal foregaa i Skattekommissionen, og deri turde ogsaa være en yderligere Opfordring til kun at anvende den i sjældne og vanskelige Tilfælde. Jeg kan saaledes, tror jeg, forlade Enkelthederne i Lovforslaget og kun fremkomme med en Advarsel mod at fremdrage andre Skatteobjekter, som ligge uden for denne Lov. Naar saaledes det ærede Medlem for Nalsborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) pegede paa Arvefatten, skal jeg minde om, hvorledes man i Preussen i flere Aar forgæves beskæftigede sig med at fremdrage Arvefatten som passende Objekt til Indkomstforøgelse for Statskassen, hvorledes man da opgav dette og kom over til det, der altsaa nu er valgt, en kombineret Indkomstskat og som Supplement til samme en Formuestat. Naar man her hos os ser Arvefatteteløbene flyde